हर्षकारितंसंभ्रममाहद्वाभ्याम् तेवैकिलअमुष्यवदनमेवासितपद्मस्यकोशोऽतर्भागस्तम् असितपद्मकोशमित्यभूतोपमा सुंदरतरेअरुणेअधरोष्ठे कुंदवद्धासोयस्मिन्तम् उत्ऊर्ध्वंवीक्ष्यलब्धमनोरथाःसंतः नखाएवारुणमणयस्तेषांश्रयणमाश्रयभूतमंघ्रिद्वंद्वं पुनरवेक्ष्यअथोदृष्ट्यावीक्ष्य पुनः पुनरेवंनिरीक्ष्य युगपत्सर्वांगलावण्यग्रहणाशक्तेः पश्चान्निदध्युः ध्यातवंतः ॥४४॥ योगमार्गैर्गतिंमृगयतांपुंसांध्यानस्यविषयभूतंबहुमतमत्या दरास्पदंबहूनांतत्त्वदृशांसंमतमितिवापौंस्नंपौरुषंवपुर्दर्शयंतम् अन्येष्वसिद्धैरसाधारणैःऔत्पत्तिकैर्नित्यैरणिमाद्यष्टैश्वर्यैर्युतं समगृणन् सम्यगस्तु वन् ॥ ४५ ॥ नित्यंब्रह्मरूपेणप्रकाशतेनतच्चित्रम् इदानींतुपरममंगलविशुद्धसत्वश्रीमूर्त्याप्रत्यक्षोऽसि अहोभाग्यमस्माकमित्याहुः हे अनंतय

तेवाअमुष्यवदनासितपद्मकोशमुद्वीक्ष्यसुंदरतराधरकुंदहासम्॥ लब्धाशिषःपुनरवेक्ष्यतदीयमंघ्रिद्वंद्वंनखा रुणमणिश्रयणंनिदध्युः॥ ४४ ॥ पुंसांगतिंमृगयतामिहयोगमार्गैर्ध्यानास्पदंबहुमतंनयनाभिरामम् ॥ पौंस्नंवपुर्दर्शयानमनन्यसिद्धैरौत्पत्तिकैःसमगृणन्युतमष्टभोगैः ॥ ४५॥ कुमाराऊचुः योऽतर्हितोहृदिग तोपिदुरात्मनांत्वंसोऽद्यैवनोनयनमूलमनंतराद्धः ॥ यर्ह्येवकर्णविवरेणगुहांगतोनःपित्रानुवर्णितरहाभव दुद्भवेन ॥ ४६ ॥ तंत्वांविदामभगवन्परमात्मतत्त्वंसत्वेनसंप्रतिरतिंरचयंतमेषाम्॥ यत्तेऽनुतापविदितैर्दृढ भक्तियोगैरुद्ग्रंथयोहृदिविदुर्मुनयोविरागाः॥ ४७॥

स्त्वंहृद्गतोऽपिदुरात्मनामंतर्हितोनस्फुरसि सनोऽस्माकमंतर्हि तोनभवसिनयनमूलंत्वद्यैवराद्धः प्राप्तोऽसि अंतर्धानाभावेहेतुः भगवतःसकाशादुद्भवोयस्यतेनास्मत्पित्रा यर्हियदैवअनुवर्णितरहाः उपदिष्टरह स्यः तदैवनः कर्णमार्गेण गुहांबुद्धिंगतः प्राप्तोऽसीति ॥ ४६ ॥ ननुपित्रोपदिष्टंभवतामन्यादृशमदृश्यमात्मतत्वमहंत्वन्यएवस्यां दृश्यत्वात् नैवम स्मत्प्रत्यभिज्ञयाभेदनिरासादित्याहुः तमिति हेभगवन् आत्मतत्त्वमेवपरंतंत्वांविदामविद्मः प्रत्यभिजानीमः ननुनिरुपाधेरात्मतत्त्वस्यकथमीदृश मैश्वर्यंस्यात् अतआहुः सत्वेनविशुद्धसत्वमूर्त्या एषांभक्तानांसम्यक्प्रतिक्षणंसंप्रतिरतिः प्रीतिः तांरचयंतम् आत्मतत्त्वमेवाहुः तेऽनुतापःकृपा ते नविदितैर्ज्ञातैः दृढैर्भक्तियोगैः श्रवणादिभिर्मुनयोहृदियद्विदुः कीदृशाः उद्ग्रंथयोनिरहंमानाः अतएवविगतरागाः ॥ ४७ ॥